

Рекомендації парламентських слухань на тему: «Епідемія туберкульозу в Україні та шляхи її подолання» та деякі інші.

Оскільки парламентські слухання є однією з форм взаємодії громадянського суспільства та Верховної Ради України як вищого представницького законодавчого органу, вони є важливим елементом становлення демократичного суспільства та врядування. Прийняті за результатами парламентських слухань відповідні Рекомендації мають на меті вдосконалення відносин у важливих галузях суспільного життя. До найбільш важливих проблем організації та проведення парламентських слухань мають бути віднесені недоліки у сфері імплементації їх рішень.

Література.

1. Світова практика та український досвід використання механізму парламентських слухань та слухань у комітетах як інструменту контрольної функції парламенту. Частина 1. Інформаційно-аналітичне дослідження. Київ, 2004. URL: https://parlament.org.ua/wp-content/uploads/2015/10/1158153624_ans2.pdf

2 Про Регламент Верховної Ради України: Закон України (Із змінами, внесеними згідно із Законом № 1952-VI від 09.03.2010). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text>

3. Константи́нівська А. Нормативно-правове та організаційне регулювання парламентських слухань. URL: <https://rada.oporaua.org/analitika/a-iak-u-nykh/19780-normatyvno-pravove-ta-orhanizatsiine-rehuliuвання-parlamentskykh-slukhan>

УДОСКОНАЛЕННЯ ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

*Султанова А. В., здобувачка вищої освіти 4 року навчання,
sultanova24012@ukr.com*

*Науковий керівник: Ковальова Т. В., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У наш час досить актуальною є проблема розвитку економіки країни. Недоречність екстенсивного розвитку виробництва стає все більш очевидною. Це можна пояснити тим, що природні ресурси є обмеженими, і більшість із них імпортується. Також на розвиток негативно впливає міграція кваліфікованої робочої сили за кордон та застарілі засоби праці. Саме останні є фундаментом ринкових реформ, а точніше їх ефективне використання. Від стану засобів праці залежить якість послуг, що надаються, та найголовніше -

загальна продуктивність праці. Удосконалення матеріально - технічної бази повинно відбуватися одночасно з вдосконаленням системи бухгалтерського обліку. Чим більш раціональним буде облік основних засобів тим більш підприємство буде розвиненим та конкурентоспроможним.

Найбільший внесок до розробки шляхів удосконалення обліку основних засобів зробили: М. Т. Білуха, Ф. Ф. Бутинець, С. Ф. Гопов, А. П. Грінько, В. Ф. Палій, Я. В. Соколов та ін. Однак, тема не втрачає своєї актуальності і потребує постійного дослідження.

Організація обліку основних засобів є цілісною системою методів, які охоплюють увесь комплекс облікових процесів. Шляхів удосконалення засобів праці на підприємстві досить багато. Зокрема, можна з упевненістю сказати, що основними шляхами їх удосконалення є розробка раціональних схем документообігу. Це дозволить мінімізувати затрати обмежених ресурсів та забезпечити своєчасне виконання поставлених завдань.

Завдяки введенню Податкового кодексу України було внесено нові підходи обліку амортизації основних засобів. Удосконалення первинних документів зумовлено тим, що вони втратили початковий зміст та не задовольняють вимоги користувачів інформації. Оскільки типові форми документів розроблені і затверджені колишнім міністерством статистики України в звітності їх окремі показники не відповідають діючим нормативним вимогам.

У наслідок прийняття П(С)БО 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Мінфіну України від 27.04.2004 р. (із змінами та доповненнями), окремі графи типових форм первинних документів втратили свій зміст і на підприємствах не використовуються. Це такі реквізити: норми амортизації основних засобів на капітальний ремонт, повне відновлення поняття балансової вартості та інші. Також наявні форми первинного обліку основних засобів не забезпечують повного розкриття інформації про вартість основних засобів та їх зміну протягом періоду використання. Документ є основою будь-якого обліку, що ведеться на підприємстві, чи то бухгалтерський, статистичний або оперативний. У статті 145 Податкового Кодексу України [1] для кожної групи основних засобів визначено мінімальні строки корисного використання. Облік вартості основних засобів ведеться за кожним з об'єктів, що входить до складу окремої групи. Аналіз форм первинних документів з обліку основних засобів доводить, що типові форми ОЗ-6 «Інвентарна картка обліку

основних засобів» та ОЗ-1 «Акт приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів», затверджених наказом Мінстату України № 352 від 29.12.95 р., не відповідають вимогам сучасного обліку. А саме, в цих документах немає інформації за допомогою якої було би зручно вести податковий облік по кожному об'єкту основних засобів [2], тому вважаємо за потрібне ввести до форм ОЗ-1 та ОЗ-6 таку інформацію:

- термін корисного використання об'єкту;
- група основних засобів для податкового обліку.

Отже, ці вдосконалення дають змогу зробити документ більш наочним для обліку і контролю. Це значно знизить затрати ручних робіт і документообіг, а це в свою чергу дозволить скоротити час на обробку первинної інформації і аналітичного обліку основних засобів. Основним документом з організації обліку є наказ про облікову політику підприємства, де вказуються основні правила та способи ведення бухгалтерського обліку [3]. Тому при його складанні потрібно чітко визначити способи ведення бухгалтерського обліку: первинного спостереження вартісного виміру, поточного групування та узагальнення фактів господарської діяльності. Важливо при розробці облікової політики знайти оптимальний спосіб ведення обліку на підприємстві, щоб він не викликав плутанини та труднощів для бухгалтерів та надавав вичерпну інформацію.

Наступним напрямом удосконалення обліку основних засобів є правильний вибір методу нарахування амортизації. Амортизація характеризує процес систематичного, поступового перенесення вартості засобів праці на вартість готової продукції підприємства, виготовленої з їх використанням, з метою забезпечення планомірного відновлення засобів праці внаслідок їх морального і фізичного зносу [4]. У наданому визначенні не деталізується форма відновлення засобів праці, оскільки відшкодування морального зносу засобів праці саме по собі, на думку вчених, в умовах швидких темпів інноваційного розвитку галузей промислового виробництва, не може передбачати лише простого відтворення засобів праці; також вважається не доцільним виділяти тип продукції, на яку переноситься вартість засобів праці (готова чи реалізована), оскільки амортизація, як стаття постійних витрат, не може включатися лише до якоїсь певної групи створеної вартості [5].

Загалом, методи розрахунку амортизації не задовольняють сучасним вимогам щодо накопичення необхідної суми коштів для

відтворення основного капіталу підприємств. У таких умовах актуальною є проблема правильного вибору методу амортизації, який буде застосовуватись на підприємстві. В основу можна покласти умовний поділ основних засобів на 2 типи:

- безпосередньо зайняті у виробництві, допоміжні та обслуговуючі (рахунки обліку 104, 105, 106);
- інші основні засоби, які в основному представляють інфраструктуру підприємства (рахунки обліку 102, 103, 107, 108, 109) [6].

Стосовно першого типу об'єктів, то для всіх основних засобів застосовується виробничий метод. Ці об'єкти можна поділити на три категорії. До першої відносять високотехнологічні об'єкти, до другої - основну масу виробничих об'єктів – різноманітні машини та устаткування, верстати, двигуни, пристрої, а до третьої - допоміжні об'єкти – інструменти, прилади, офісне обладнання. Так до кожної категорії можна підібрати найкращий спосіб нарахування амортизації.

До другого типу основних засобів віднесено специфічні об'єкти, які можуть не приймати безпосередньої участі у виробничому процесі, визначити їх фактичну потужність важко, не складають питому частину основних засобів на підприємствах (окрім сільськогосподарських). До цієї групи пропоную застосовувати прямолінійний метод.

Отже, наведені вище методи покращення обліку основних засобів можуть облегшити та згуртувати роботу бухгалтерів, допоможуть уникнути виникнення помилок в нарахуванні амортизації та веденню обліку основних засобів.

Література.

1. Податковий кодекс України, № 2755 від 2 грудня 2010 року. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua>. (дата звертання 30.10.2020.)
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» (Затверджене Наказом МФУ), № 92 від 27.04.2000 р. (редакція від 12.12.2017 р.)
3. Жук В. В. Облік і контроль основних засобів (на прикладі державних підприємств в галузі культури України) (автореф. дис. канд. екон. наук). 2016. URL: <http://samzan.ru/18639>. (дата звертання 30.10.2020.)
4. Любацька Я. В., Хрущ Н. А. Шляхи удосконалення документального оформлення обліку малоцінних необоротних матеріальних активів. 2014. URL: http://www.rusnauka.com/14_NPRT_2010/Economics/66563.doc.htm. (дата звертання 30.10.2020.)

5. Шевченко В. І., Мних Є. В. (2010). Деякі питання обліку основних засобів на підприємстві. URL: http://www.rusnauka.com/2_KAND_2013/Economics/7_124387.doc.htm (дата звертання 30.10.2020.)

6. В. Г. Гончарова. Фінансово-економічний інструментарій організації обліку основних засобів підприємства. 2014. URL : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3335> (дата звертання 31.10.2020.)

АНАЛІЗ СТАНУ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ПІДПРИЄМСТВА

*Сінянський В. І., здобувач освітнього ступеня «магістр» 2 року
навчання, vladsinanskij98@gmail.com*

*Науковий керівник: Отенко І. П., д. е. н., професор
Харківський національний економічний університет
ім. Семена Кузнеця*

Комплексне вивчення стану і розвитку виробничо-господарської діяльності підприємства, у тому числі й ТОВ «Укрєвродорстрой», у взаємозв'язку з його технічним рівнем і соціальним розвитком колективу для оцінки виконання заданих показників, виявлення внутрішньогосподарських запасів і підвищення ефективності виробництва є основним завданням проведення діагностики стану фінансово-економічних процесів підприємства.

В процесі проведення дослідження формується аналітичне забезпечення в системі управління фінансово-економічної безпеки виробничою діяльністю ТОВ «Укрєвродорстрой». З таких позицій слід виокремити такі його особливості: [1, стор. 87]

- 1) оперативну спрямованість аналізу;
- 2) встановлення ефективності поточних процедур аналізу (ретроспективний аналіз);
- 3) перспективний характер аналітичної роботи.

Це допоможе краще реалізувати головну мету наскрізної підсистеми внутрішньогосподарського аналізу, яка полягає у виявленні можливостей більш раціонального використання виробничих ресурсів, зниження витрат на виробництво і реалізацію, забезпечення прибутку, що в кінцевому результаті підвищить ефективність виробничої діяльності підприємств галузі в цілому.

Аналітичне забезпечення фінансово-економічної безпеки виробничої діяльності ТОВ «Укрєвродорстрой», насамперед, повинно складатись із двох взаємопов'язаних частин: